

Tagiĝo 6

Cirkulero de l' Esperanto Junularo

*Vydává osvětová beseda -
zájmový kroužek Esperanta Opava*

Amasletero sendita al ĉinia popolo, okaze do tria datreveno de fondo de Ĉinia Respubliko,,

Al glora Centra Popola Registaro de Ĉina Respubliko en Pekino.

Ni junaj Esperantistoj, partoprenantoj de somera E-kurso en la valo de rivero Moravice apud OPAVA, Ĉeĥoslovakio, sendas al Vi kaj via brava popolo benedzirojn, okaze de la tria datreveno de la fondo de Via Respubliko kaj glora Nacia Tago.

Kamarado Frantl ĝuste prelegis al ni en kadro de la lekcio pri la E-novado en Ĉinio, kaj esprimis konvinkon, ke estonte Ĉinio kaj de la faŝistoj liberigota Japanio fariĝos veraj E-potencoj, ĉar precipe tie ekzistas por la enkonduko de neŭtrala Esperanto la plej favoraj materialaj kondiĉoj.

Samtenpe ni esprimas nian plej firman kredon, ke baldaŭ sukcesos al heroo Korea Popolo kaj tutmonda Pactendaro venki la malamikojn kaj elpeli Usono-anglajn okupantojn.

Vivu kaj prosperu Ĉinia Respubliko sub la brila gvido do glora Kompartio kaj ĝia fama prezidanto Mau Ze – tung!

Sukcesu la paco!

Subskribitaj partoprenantoj de E - eduka tendaro, 1952.

Esperanto v ilegalitě

V některých státech je esperantské hnutí fašistickými vládami utiskováno a zakazováno. Hlavní důvody pro to jsou, že tamější esperantisté by mohli býti infikováni bolševismem při stycích s lidově-demokratickými zeměmi a mohli by rozšiřovati v ostatním světě zprávy o rasistických ukrutnostech a jimi způsobené bídě. - Zda by tyto zákazy skutečně umlčely tamější esperantisty?

Zkušenosti ukazují, že ne. Pravdivé přísloví říká: Zakázané ovoce chutná dvakrát. A my vidíme, že esperantisté tam žijí a pracují navzdor persekuci, navzdor všem zákazům. Dopisují si s námi přes jiné země, kde ještě zákaz neexistuje. Jejich dopisy nejsou již ozdobovány krásnými esperantskými nálepkami a nápisy, ale i tak je naši esperantisté rádi přijímají. Jejich oběžníky a věstníky jsou nám zaslány v legálních národních časopisech a dosahují úspěšně vytčeného cíle. V těchto zemích nemohou být pořádány veřejné kursy a esp. propagace, neexistují tam veřejné schůzky přednášky, ale přesto naši soudruzi nepřestali pracovat. Vyučují ve svých bytech jednotlivce a malé skupinky, a esperanto rozšiřují navzdor všem překážkám. Členové někdejších skupin a spolků soustřeďují se nyní v neesperantských organizacích, kde pokračují ve svých schůzkách a diskusích, kde připravují své pracovní metody a programy. Ostatní se stali šachisty

nebo filatelisty a pod tímto jménem pokračují v esperantském životě.

Vládám se nepodařilo udusiti esperantské hnutí. Esperanto tam žije ilegálně, skrytě a různým způsobem maskováno, ale ono žije a stejně přežije tyto nepříznivé doby, jako je přežilo komunistické hnutí. Mnoholetému strašnému fašistickému režimu Musoliniho v Itálii a Hitlera s "Gestapem" v Německu nepodařilo se vyloučiti komunismus z těchto zemí, i když byl často slabý, čítající jen několik členů ve skupinkách. Naopak teror a pronásledování posílily jej tak, že po těchto krutých letech vyšel jako vítěz, jako silná světová moc, se kterou je nyní nutno všude počítat. Hluboko se zakořenila, díky vytrvalé práci jednotlivců, kteří se nebáli vězení, pronásledování a koncentráků.

Zde je poučení pro esperantisty těchto zemí, ze kterého se učí a čerpají jí svůj další směr.

Naši samideané jsou přesvědčeni, že stejně jako pro komunismus, tak i pro myšlenku mezinárodní řeči přijdou brzy příznivější doby, kdy oni vyjdou jako pionýři, navzdor všem překážkám a pronásledování - vítězní. Komunisté se nikdy neztratili ve fašistickém chaosu, zůstali věrni své myšlence. Nezlomilo je ani vězení a koncentráky ani plynové komory. A oni se dočkali dosažení svého vítězství. Jestliže esperantisté ve fašistických zemích čerpají podle nich poučení, také oni dosáhnou svého vítězství. R. Burda

Přeloženo z esp. věstníku
La Pacdefendanto - Obránce míru

Junularo informas

La plej granda okazintaĵo de nia Junularo en lasta monato estis aranĝo de la Somera Esperanto-Lernejo.

Valo de rivereto Moravice, la plej bela regiono de Silezio bonvenigis Esperantistojn, kiuj alveturis por lerni Esperanton kaj travivi agrable feriojn. La kursoj estis aranĝataj tute alimaniere ol kutime. Anstataŭ klasoj ni havis herbejon, anstataŭ larĝaj benkoj - trunkbazojn. Sed nia juna elano profitis eĉ el tiuj cirkonstancoj. Kursoj estis regule antaŭtagmeze, 2 horoj. Kurson por komencantoj gvidis M. Neuwirth, por progresantoj V. Novobilský. Ankaŭ posttagmeze estis Esperanta programo.

Kvankam nin ĉirkaŭanta naturo estis tre alloga, tamen la kursantoj montris sin konsciaj la taskojn kaj persisteme ellernis gramatikon, literaturon eĉ historion.

La ekzamena komisiono estis vere surprizita, taksinte la nivelon de ekzamenoj. Ni povas ĝoje trarigardi nian laboron en tiu Nova Lernejo kaj diri, ke ĝi plenumis sian taskon.

La instruado estis ofte kompletigita per diskutoj pri diversaj problemoj, speciale pri "interna ideo" de nia lingvo. Okazis ankaŭ prelego pri Esperanto en Ĉinio, kaj okaze de tio ni sendis salutleterojn al ĉinia popolo.

En nia mezo ni bonvenigis ankaŭ Esperantistojn el Ostrava, kiuj alveturis trarigardi novan nian metodon de laboro. Same kiel ili estis agrable surprizitaj gepatroj de niaj partoprenantoj, kiuj alveturis kontroli siajn "infanojn". Ili admiris niajn tendojn, radion - per kiu ni estis kunligitaj kun cetera mondo kaj per kiu ofte aŭskultis Esp. elsendojn, eĉ intertendan telefonon.

Rapide flugis la bela tempo kaj baldaŭ venis de foriro. Sed neforgeseblaj estos la momentoj de nia kunvivo, kiam inter silentemaj arbaregoj, malproksime de homoj, naskiĝis nova sento en niaj koroj, sento se interfratiĝo de homoj kaj de pli bona vivo en la brilo de verda stelo.

Ni kredas, ke ĉiu, kiu partoprenis Esperantan lernejon, povas neniam perfidi nian aferon, sed estos fidela kaj ame laboros por baldaŭ ĝia efektiviĝo.

Mi kredas, ke eĉ venontjare ni sukcesos aranĝi similan Lernejon kaj bonvenigos en nia rondo multajn Esperantistojn el diversaj lokoj de nia patrujo.

Val.

Jen kelkaj rememoroj de unu partoprenanto de nia Somera lernejo en naturo

Salutojn kaj multajn rememorojn, gekamaradoj! Jam estas for la belega tempo de komuna restado, lernado kaj sopirado en ĉarma valo de rivero Moravice. Nun estas la tempo por refreŝigi ĉion, kion tiu instrutendaro donis al ni. Ĉi loke mi ne volas priskribi la belajn okazintaĵojn, sed nur kion utilan la tendaro donis al ni. Tamen ne estas detaksinda la ĉarma naturo kaj tendumado, kiu donis al nia tendaro kaj kurso pli intiman karakteron.

Ĝi multe helpis, ke ni iom profunde interkonatiĝis. Sen tiu harmonia interkompreno, reciproka servado kaj helpado en plenumo de ĉiuj devoj kaj laboroj ne ekkreskus tia sento, kiun mi kuraĝas nomi tute nova en valo de rivero Moravice. Ĉu vi ne konsentas, geamikoj? Ĉu vi forgesos nian mallongan, dekkvartagan, tamen forte impresan kunvivadon? Ĉu vi forgesos la ofte tre viglan diskutadon pri problemoj plej diversaj, politike aktualaj, problemoj pacaj kaj problemoj pri komuna lingvo de estonta homaro.... ĉu ĉio esti dirite nur pro tio, ke ĝi denove malaparau el niaj memoroj?

Mi kredas ke ne, sed ke ĝi helpos al ni en nia plua laboro, precipe porpaca, kiu estas nun tiom urĝe necesa, kaj ke ni restos fidelaj servi al paco pere de nia Esperanto, same kiel ni faris en tendaro, sendinte amasleterojn al Ĉina Popola Respubliko al pacdeindantoj en Kiota Universitato kaj aliaj.

Mi tre deziras, ke tiu sento de solidareco pli kresku en venontaj jaroj, ke nia ĉi-jara kurso estu nur komenco de pluaj kursoj en Silezio eĉ en aliaj lokoj de nia respubliko!

Se ni konsideras ĉiujn malfacilaĵojn, kunligitaj kun tiu tute nova maniero de aranĝado de kurso, ni devas diri, ke ĝi sufiĉe sukcesis. Domaĝe nur, ke tiom malmulte samideanoj alilokaj partoprenis la tendaron.

Sed mi promesas al vi, se vi intencas aranĝi similan kurson venontjare, ke ni varbos por ĝi kelkajn s-anojn el Bohemio. Bonvolu transdoni dankojn al Kleriga Komitato, kiu helpis ebligi tiun kurson kaj ankoraŭ foje mi esprimias miajn dankojn al gvidantoj kaj ĉiuj kunlaborantoj!

Ek al novaj Esperanto – tendaroj!!

Kun saluto Ĝis la revido venontjare

Karel Kraft,
Rosovice

Pár slov závěrem....

Ještě poslední pohled zpět na místo, které bylo svědkem radostí, veselí a naší práce nám mizí z očí. Utichl hluk a shon, zanikl zpěv s-anů a krásné, kouzelné údolí řeky Moravice osiřelo.

Skončili jsme nás první esperantský tábor - první školu v přírodě. Čtrnáct dnů studia, čtrnáct dnů krásného života uprostřed lesů, v kamarádkém prostředí... to všechno zanechalo v nás mnoho vzpomínek a dojmů. Za tuto poměrně krátkou dobu jsme vykonali velmi mnoho. Každý den v táboře byl naplněn od budíčku do večerky neustálým vzruchem. Studium, koupání, práce na brigádě ve státních lesích (kde jsme odpracovali 180 hodin), to vše se střídalo rychle za sebou, takže každý den a hodina přinášela něco nového.

Zhodnotiti tento tábor po stránce technické, programové a ideové není tak jednoduché. Ten, kdo se nezúčastnil technické přípravy tábora, neví s jakými těžkostmi jsme se potýkali a co všechno jsme museli překonat. Mnohokrát se zdálo, že ztroskotáme a tábor nebude moci být vůbec uskutečněn.

Našli jsme však pochopení u OVČSM, který nám zapůjčil stanový materiál, p. lesní Mazur a hajný Gintar nám vyšli mnohokrát vstříc při jednání s lesní správou a zásluhou technické družiny s pomocí našich rodičů byl sehnán i potřebný inventář. Díky tech. družině byly některé práce zhotoveny ještě před zahájením tábora a tím se doba výstavby podstatně zkrátila.

Výcviková část programu se soustředila na dva hlavní body - esperantský kurs a brannou výchovu. Esp. kurs, o kterém se dočtete blíže v hlášení op. Junulara, denně trval 3 hodiny. Plánovaná doba pro studium byla doplňována brannou výchovou, ve které jsme probírali taktiku boje, orientaci, mapování atd. a vše bylo prakticky vyzkoušeno při nočním branném cvičení.

Veliký vliv na táboře má pro účastníky počasí a stravování. Obojí tvoří náladu. A můžeme říci, že se nám vydařilo to i ono. Počasí nemohlo být krásnější a rovněž jídlo, podávané 5x denně bylo k všeobecné spokojenosti.

Ale i po stránce fyzické měl tábor blahodárný vliv pro nás. Koupání a rozvíčky- přispívaly k otužilosti, noční hlídky vedly k ostražitosti a nebojácnosti.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem účastníkům za jejich vzorné chování, svědomité plnění úkolů a pomoc při výstavbě tábora. Přesto je třeba poděkovat zvláště instruktorům, Pipoušovi a Vlastíkovi za jejich trpělivou práci, dále technické družině za přípravu po tech. stránce, Pepkovi a Blaženě za vyjednávání s úřady a Helze s Marií za obětavou práci v kuchyni.

Náš první esp. tábor skončil. Věřím však, že to nebyl tábor poslední, že příštího roku znovu ožije údolí Moravice esp. hovorem, že znovu bude stát malé městečko se zelenou hvězdou ve svém štítě a tichým podvečerem zahřmí opět Antaŭen amikoj....

Proto všichni do práce. Nespěme na vavřínech, ale přemýšlejte jak zlepšit naši práci, jak připravit tábor po stránce technické organizační i programové tak, aby příští tábor – tábor 1953 – vyzněl ještě lépe, než tomu bylo letos.

Vzhůru do nové práce a na shledanou příštího roku v údolí Moravice!!

Historio de Opava

Daŭrigo 3 .

Imperia armeo proksimiĝis, proksimiĝis do ankaŭ liberigo do Opava. Kvankam Danoj kuraĝas defendis sin, tanen post 14-taga sieĝo ili estis elpelitaj el la urbo.

Opava denove komencis vivi trankvila. Detruitaj domoj estis rapide rekonstruitaj. Renovigo de la urbo estis praktika precize laŭ konstrua plano kaj tial Opava fariĝis tre moderna urbo kun larĝaj stratoj kaj belegaj parkoj.

Plimalfrua historio de Opava estas efektive historie de industrio. Unua fako estis teksaĵa industrie kiu kaŭzis bonstaton de urbo. Sukcesan evoluon eĉ ne ĉesigis prusaj militoj dum kiuj Opava estis kelkfoje okupita de malamikaj armeoj.

En tempo de Maria Teresia fariĝis Opava ĉefurbo de tuta Silezio. Tial graveco de la urbo pli kaj pli kreskis.

Dum Napoleonaj militoj ekfloris Opava precipe ekonomie, ĉar ĝi estis liveranto de armiloj por armeoj kaj ĉar fariĝis rifuĝejo da multaj eminentaj forkurintoj.

Ankaŭ fama Opava kongreso, kiun partoprenis eĉ caro, suprenigis historian signifon de Opava kaj estis utila por ĝi eĉ el ekonomia flanko.

Kaj posta tuta 19-a jarcento signifas por Opava tempon de granda evoluo ekonomia kaj kultura, kiu daŭris eĉ en unuaj jaroj postŝtatrenversaj. Nur post efektiviĝo de ŝtata reformo en Ĉeĥoslovakujo, kiam Opava perdis karakteron de ĉefurbo de Silezio ekonomia evoluo de la urbo plimalrapidiĝis.

Kvankam do Opava ne estis ekskluzive industria, tamen ĝi havis kaj havas gravajn industriajn fakojn. Opava laŭ Petr Bezruč estas Silezia urbo – fakte Opava ne estas urbo de fumantaj tubegoj, sed pli eble sidejo de oficistaro kaj maturiĝinta lernejsistemo.

Kvankam Opava dum dua mondmilito estis tre detruita kaj stratoj eĉ nuntempe estas sen multaj domoj, tamen ĉiu Opavano amas sian urbon kaj ĉiu, kiu vizitos Opava certe enamiĝos trankvilan urbon, kies ĉiu angulo rakontas pri malnova jam malaperinta gloro.

Fino

Verk. Val.

Atentu: la konkurso!

Fragmento el la romano, publikigita en al lasta Tagiĝo, estis fina truda tasko de nia konkurso. Tuta konkurso konsistis el 4 tradukoj, partoprenis kelkaj gesamideanoj el Moravio, Slovakujo eĉ Bohemio.

La celo de nia konkurso estis: doni al niaj esperantistoj eblecon pliboniĝi en la lingvo kaj konatiĝi kun interesaj problemoj helpe de konkurso demandoj.

Se la tasko estis plenumita prijuĝu vi mem!

Sed ni, taksante hodiaŭ la signifon kaj sukceson de ĉi tiu konkurso devas diri, ke la rezultoj akiritaj estas bonaj.

Ni taksis ankaŭ la unuopajn tradukojn kaj decidis premii du plej bonajn tradukintojn. Post komparo estis elektitaj:

Štefan H o r á k el Svit, la plej bona, kaj dua

Dna K u z n í k o v á , el Junularo Opava

Ambaŭ ricevos po unu libro, akceptu ankaŭ nian ratulon!!

Tre bone tradukis ankaŭ Miloslav Šimek, Radim Kudla, M. Havlická, M. Jelenová, Ondřej Macura, Vlado Sládeček, J. Musálková, J. Solnický, M. Matušková kaj aliaj.

Ni atendas fine, ke ĉiu partoprenanto sendos al ni kelkajn liniojn, kiel vi imagas al vi la novan konkurson kaj kiel vi dezirus organizi ĝin.

Memorigaĵojn sendu al adreso:

Vlastimil Novobilský, Opava, Tyršova 35.

Kaj nun respondoj de demandoj, kiuj estis ankaŭ taksitaj.

La dua fragmento estis de William Shakespeare, "Hamleto", la dua de L. L. Zamenhof, "La vojo"., kaj tria de M. T. Cicero.

2. Esperantujo – estas nomita la patrujo de Esperantistoj, kiu estas ĉie, kie batas la verdaj koroj, ĉar tie estas ĉiu Esperantisto kiel inter amikoj.

M. Šimek

3. Respondoj estis diversaj. sed ĉiuj konsentas, ke homo sentas sin plej feliĉa post bone farita laboro aŭ se laboras por nobla celo.

La tradukon de fragmento el la romano ni ne volas publiigi, ĉar ĝi estis sufiĉe simpla kaj due, ke ni bezonus por ĝi tre multe da papero!

PB - 85

En tiuj tagoj tuta nia respubliko, sed precipe nia silezia popolo rememoras la 85-an datrevanon da la naskiĝo de sia plej granda poeto Petr Bezruč.

Petr Bezruč naskiĝis en Opava en jaro 1867 kiel filo de eminenta filologo Antonín Vašek. La tempo de liaj unuaj poet-provoj apartenas al tristaj tempoj do silezia popolo, subpremata de nehomaj karbo-baronoj kaj kiam la infanoj de ministoj mortis de malsato.

La impresema animo de estonta poeto sentis grandan kompaton kun malriĉaj loĝantoj de regiono sub Beskydy kaj volis helpi al ili. Nelaciĝante li vokas post justeco por jam tial longa forgesita gento, vivanta sub Beskydy.

En la ĉefverko, "Sileziaj kantoj", li elkantis sian doloron, priskribis mizerstaton de karbofosistoj kaj vere liaj versoj fariĝis la alvoko al batalo kontraŭ ĉiuj, kiuj profitas el laboro de ceteraj. La sopiro je libereco estas esprimita per vere kortuŝaj vortoj.

Ni, opavanoj, estas tre fieraj, ke nia urbo donis al nia nacio tiel grandan poeton kaj hodiaŭ, legante liajn "Sileziajn kantojn" kortuŝite deziras al li, por ke li ankoraŭ longe vivu inter ni kaj povu rigardi, ke siajn versojn ne kantis vane. V.

SAT

Organizo SAT - Sennacieca Asocio Tutmonda estis fondita okaze de la Universala Esperanto-Kongreso en Praha, en jaro 1921. Laŭ sia statuto SAT ne estas politika, sed nur klerika, kultura kaj eduka organizo kaj celas, ke ĝiaj membroj estu komprenemaj kaj tolremaj al la politikaj kaj filozofiaj sistemoj.

Organizo SAT celas per konstanta uzado de racie elpensita lingvo kaj ĝia mondskala aplikado helpadi al la kreo de racie pensantaj spiritoj, kapablaj bone kompari, kompreni kaj prijuĝi ideojn, tendencojn kaj sekve kapablaj elekti memstare la vojon, kiun ili opinias la plej rekta aŭ plej irebla por la liberigo de sia klaso kaj konduko de la homaro al kiel eble plej alta ŝtupo de civilizo kaj kulturo.

Ĉiujare SAT okazigas internacian kongreson, kiun povas partopreni ĉiu SAT-ano. Voĉdoni en ĝi rajtas nur la aktivaj membroj de unuopaj naciaj grupoj. Aktivaj membroj ankaŭ ricevas oficialan asocian gazeton Sennaciulo.

Por ebligi specialan agadon en faka aŭ profesia rondoj, SAT-anoj povas kuniĝi en sekcioj. Ekzistas sekcioj de instruistoj, junuloj, liberpensuloj kaj literaturistoj.

En la SAT organizo ekzistas ankaŭ frakcioj komunista, bolŝevista-leninista, anarkiista, socialista kaj sennaciista. Tiujara kongreso de SAT okazis en Düsseldorf en Germanujo.

Ĉeĥa literaturo

La historio de ĉeĥa Esperanto-movado havas kelkajn brilajn nomojn, inter ili estas ankaŭ nomo de eminenta pioniro de nia movado Francisko Valdomiro Lorenz.

Sed ni konfesu – kion ni scias pri tiu fama homo? Preskaŭ nenion, maksimume, ke li apartenas al la malnova epoko de Esperantismo, ke li estis entuziasma propagandisto de la lingvo, kaj eble, ke li – la unua eldonis lernolibron por Ĉeĥoj.

Sed ni konatiĝu kun li pli proksime!

Fr. V. Lorenz travivis sian junecon en Bohemio. Baldaŭ li fariĝis Esperantisto kaj vidante la bezonon eldoni la unuan lernolibron, nomitan: "Plena Lernolibro de la lingvo Esperanto por Bohemoj." Ĝi aperis en jaro 1890 en Pardubice, eldonita je propra risko kaj per propra mono de la aŭtoro.

Lorenz poste emigris Brazilon, kie li estis la unua, kiu konis la lingvon. Pacienca lia laboro kaŭzis, ke kvankam la cirkonstancoj estis malfavoraj, tamen varbis kelkajn adeptojn por la lingvo kaj tiel komencis la movado en Brazilio.

Lorenz fariĝis ano de Komitato de Lingvistika Fakto de la Amerika Esperanto-Instituto, kaj Membro de Etnografia Fakto. En scienca Gazeto aperis multaj gravaj artikoloj pri lingvistiko kaj etnografio de li verkitaj. V. Lorenz verkis kaj tradukis ankaŭ multajn poemojn. Ĝis nun verkis 16 gravajn librojn kaj tradukis poemojn de pli ol 40 nacioj.

Antaŭ ol ni prezentos kelkajn versojn de li, ni volus aldoni, ke ni, Ĉeĥoj povas risti fieraj, havante inter ni tiel eminentan verkiston, kaj ni klopodu ĉiam labori por la Afero same kiel li.

Mia hejmo.

Hejno benata! ci havas influon
sanktan, misteran je l' menso de l' homo
Ho, mia hejmo! Tiu-ĉi nomo
donas al mi kaj konsoilon kaj ĝuon.

Spiras la mondo lacegon kaj bruon,
pacon mi trovas nur en mia domo:
Tie-ĉi en mia Meko kaj Romo,
trovas ni ĝojon, forgesas enuon.

Ho, mia nesto kaj mia sanktejo,
kie mi miajn infanojn karesas,
kie min ĉiu angul' interesas:
Estu benata ci, ho rifuĝejo
certa en mia dolora sufero,
ho, plej ŝatinda ĉi loko de l' tero!

Různé organizační připomínky

Celostátní konference Junulara v R/pR na své poslední schůzi v červenci 1952 provedla organizační změny ve vydávání oblastních oběžníků. Jednotlivým oběžníkům vycházejícím na území ČSR byla přidělena určitá oblast a esp. skupiny, nacházející se v těchto oblastech jsou povinny tomuto oběžníku posílat pravidelné hlášení o své činnosti. Tedy i náš oběžník Tagiĝo se stal rozhodnutím celostátního výboru Junulara oblastním oběžníkem. Do oblasti Opavy připadly tyto skupiny: Háj u Op., Hradec u Op., Ostrava, Hranice, Olomouc, Rýmařov, Třinec a Bílá Lhota. Prosíme delegáty těchto skupin, aby zasílali hlášení na adresu: V. Novobilský, Opava, Tyršova 35. Žádáme, aby hlášení bylo stručné a psáno esperantsky.

Poněvadž se někteří samideáni - abonenti našeho časopisu dotazují po finančních podmínkách, týkajících se odebírání našeho oběžníku, sdělujeme, že je vydáván zdarma, ale těm samideánům, kteří nám zašlou nějakou finanční podporu srdečně děkujeme, neboť tyto peníze použijeme na zlepšení našeho oběžníku.

Děkujeme s-anu L. Šolcovi ze Zálužné u mostu za příspěvek Kčs 50,--

Dopisovat si chtějí

Dvacetiletý horník Jaroslav Sauer z Karvinné chce korespondovati s 16-20tiletou dívkou z ostravského kraje, Jaroslav Sauer, ŠZV č. 12, Karviná VI,

oooooooooooooooooooooooooooo